

Дата прийняття:	30/07/2019
Дата набуття статусу остаточного:	30/10/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно пункту 2 статті 44 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.
Назва:	<u>CASE OF HARUN GÜRBÜZ v. TURKEY</u> (Application no. 68556/10)
Зміст:	<p>Справа стосувалася скарги заявника на те, що визнання його винним у злочинах, у тому числі вбивстві, ґрунтувалося на заявах до поліції, поданих під примусом та за відсутності адвоката. Заявника судили за два напади на водіїв таксі в м. Стамбулі.</p> <p>Обидва випадки сталися 2007 року. У січні вдарили ножом і вбили одного водія, а в квітні було завдано ножових та інших поранень другому водієві.</p> <p>Невдовзі після другого інциденту представники поліції взяли заявника та іншого чоловіка М. К. під арешт і допитали їх. Відповідно до інформації поліції про співбесіди, під час першого допиту заявник зізнався в своїй причетності разом з М. К. до завдання ножових поранень другому таксисту. Коли його знову допитали, сказав, що брав участь у вбивстві першого таксиста, знову ж таки з М. К. Обидва допити провели за відсутності адвоката. Поліція намагалася викликати для надання безоплатної правової допомоги адвоката з Асоціації адвокатів Стамбула. Однак Асоціація адвокатів повідомила, що не призначає захисників у випадках, коли підозрювані не є неповнолітніми. Про цей дзвінок було зроблено відповідний запис. За словами заявника, Асоціація адвокатів припинила призначення адвокатів через страйк, що мав місце на той час.</p> <p>Заявник підписав протокол обох допитів і зустрівся з адвокатом, найнятим його родиною, лише після другого допиту. Він стверджував, що його адвокат попросив провести другий допит знову, але поліція відмовилася. Згодом заявника у супроводі його адвоката допитав прокурор Стамбула. Заявник підтвердив свою причетність до другого нападу, але стверджував, що насправді саме М. К. завдавав ушкодження водієві.</p> <p>Крім того, він заперечив сказане ним на допиті поліції щодо першого інциденту. Заявив, що не був причетний до вбивства та замаху на пограбування, що сталося в січні 2007 року. Пізніше він підтвердив цю заяву слідчому судді.</p> <p>Під час судового процесу щодо вбивства, який розпочався у вересні 2007 року, заявник повідомив, що його змусили підписати запис допиту його зізнання за відсутності адвоката, можливості прочитати його</p>

	<p>йому не дали. Він та М. К. заперечували всі звинувачення в пограбуванні та вбивстві і наполягали на тому, що зробили свої заяви під примусом.</p> <p>Обидва чоловіки були визнані винними у лютому 2009 року й засуджені до довічного позбавлення волі за вбивство та до п'яти років за спробу пограбування. Суд за напад на другого водія таксі закінчився у червні 2008 року. І заявник, і М.К. відкликали свої заяви, подані на досудовому етапі, та заперечували спробу пограбування. Заявник був засуджений до п'яти років ув'язнення за спробу пограбування та до двох років одного місяця за умисне заподіяння тілесних ушкоджень.</p>
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 та підпункту «с» пункту 3 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).